

ኢትዮጵያን እንደገና ማነጻ

(Reinventing Ethiopia)

ገለታዊ ዘለቀ

መግቢያ

የዛሬው የመወያያ ሃሳብ ኢትዮጵያን እንደገና ለማነጻ አዲስ የማህበራዊ ፖለቲካ መዋቅር በማስተዋወቅ ላይ ያተኮረ ነው። ይህ መዋቅር ኢትዮጵያን ወደ አዲስ ኪዳን የሚጋብዝ ነው። ኢትዮጵያ የገጠማት የከፋ ችግር በአብዛኛው ከታችኛው የማህበራዊ ፖለቲካ (socio politics) መዋቅር ጋር የተገናኘ በመሆኑ በዚህ ላይ አማራጭ ሃሳብ ማምጣት በተለይ ይህ የአሁኑ ትውልድ የሚጠበቅበት ይመስላል። ያለፉትን ችግሮች አስር ጊዜ እያወጣን ብናወርዳቸው ድካም ብቻ ይሆንብናልና።

በተለምዶ ያ ትውልድ እያልን የምንጠራው ቀዳሚው ትውልድ አንድ የሆነ ሼል ሰብሮ የወጣ ነበር። ያ ትውልድ ለዘመናት የነበረውን ዘውዳዊ አገዛዝ ደፍሮ የጠየቀ፣ የፍትህና የእኩልነትን ጥያቄዎች አንግቦ ግንባሩን ለጥይት የሰጠ በመሆኑ ታሪክ ሁልጊዜም ያ ትውልድ.....እያለ ሲያስታውሰው እንዲሁ ይኖራል።

ያ ትውልድ የሆነ ሼል ሰብሮ ሲወጣ ፍትህና እኩልነት እንደ እንጀራና ውሃ ለሰው ልጅ ያስፈልጋሉ ብሎ ያመነ እንደነበር መረዳት እንችላለን። ያ ትውልድ ለበሩለት ለነዚህ ቁልፍ ጉዳዮች ታላቅ ንቅናቄን አድርጓል። ይሁን እንጂ ፍትህና እኩልነት የሚበየኑበት ወይም መሬት ላይ ወርደው የሚከፋፈሉበት ሜካኒዝም በሚገባ ማጤን ተገቢ ነበረና ያ ትውልድ ይህን ሃላፊነትም ተሸክሞ ነበር። የዘውዳዊው አገዛዝ ማክተሙ ብቻ ሳይሆን ፍትህ እንዴት በኢትዮጵያ ሁኔታ ይበየናል? የሚለው ጉዳይ ታላቅ የቤት ስራ ነበር።

የታሪክ ኢጋጣሚ ሆነና በወቅቱ በኢትዮጵያ ውስጥ የግራው ዘመም አስተሳሰብ ኢትዮጵያን ተጭኖ ስለነበር ፍትህና እኩልነት በኢትዮጵያ ውስጥ የሚታዩበትን ወይም የሚተረጎሙበትን መነጻጸር በወጣቶች ላይ አደረገ። ንጹህ አይምሮ ይዘው ፍትህና እኩልነትን ያነሱ ወጣቶች የፍትህና የእኩልነትን ትርጓሜ ሶሻሊዝም ባጠለቀላቸው መነጻጸር ማየት ጀመሩ። ሳይንሳዊ መሆኑ ብዙ ልባቸውን የማረካቸው ወጣቶች ፍትህን እና እኩልነትን በወል የማየትና የመተርጎም አስተሳሰብ ሰረጸቸው። ከፍ ሲል እንዳልነው አማራጭ የአስተሳሰብ ዘዩ ባለማየሉ እነዚህን ጥያቄዎቻቸውን በነሲብ እንዲያዩ ስላደረጋቸው ይህ ዝንባሌ በተፈጥሮ በቋንቋና ባህል ተቦድኖ ባለው ቡድን ላይ የፖለቲካ አይናቸው እንዲያርፍ አቀብሎ ሰጣቸው። ችግሩን የስርዓት አድርጎ ከማየት በላይ የብሄር ጥያቄ በማንሳት ፍትህ በኢትዮጵያ የሚበየንልን ብሄሮች እኩል ሲሆኑ ነው የሚል አስተሳሰብ በሃይል ሰረጸ።

ዋለልኝ መኮንን በኖቬምበር 17, 1969 የሁሉን ስሜት የነካ “On the Question of Nationalities in Ethiopia” የተሰኘ አርቲክል ጽፎ በ ስትራግል መጽሕፍት ላይ አሳተመ። ዋለልኝ ለውይይት ብሎ ያነሳው የመወያያ ሃሳብ በሁለት ዋና ዋና ጉዳይ ላይ ያተኮረ ሲሆን አንደኛው ኢትዮጵያ ከማህበራዊ (Sociological) ቅርጿ አንጻር እውነተኛ መልካን አናይም የሚል የባህልና የቋንቋ ተዋጽኦን የሚመለከት ሲሆን ይህንን መልካን ዋለልኝ “ፌክ” ነው ብሏል። በዚህ ረገድ ያነሳው የውይይት ሃሳብ እውነት ያለው ሲሆን እንዴት ግን ሚዛናዊ የሆነ የባህል ዝውውር ሊፈጠር ይችላል? ለሚለው ተግባራዊ ጥያቄ በዚያን ጊዜም ውይይት የተደረገበት አይመስልም እስካሁንም የጠራ ዘዴ አልተፈጠረም።

ዛሬ በምንሰጠው አሳብ ዋለልኝ የናፈቀውን የኢትዮጵያን እውነተኛ መልክ ሊያሳይ የሚችል ቅርጽ ለውይይት ለማቅረብ እንሞክራለን። ከዚያ በፊት ግን ሁለተኛውን የዋለልኝን የመወያያ ሃሳብ እንመልከት። ሁለተኛውና በጣም ከባድ ሆኖ የመጣው ጥያቄ የብሄሮች በስቴት ጉዳይ እኩል ተሳትፎ ይኑራቸው የሚለው የፖለቲካ ጥያቄ ነበር።ከፍ ሲል እንዳልነው የጸዳውን አይምሮ ገና ብቅ ሲል የግራው ዘመም አስተሳሰብ ቀልም ይዘት ነበርና የኢትዮጵያ የፍትህና የእኩልነት ጥያቄ በቡድን እኩልነት ጥያቄ ላይ ነው ቤቱን የሰራው።ፍትህና እኩልነት የሚሰፈሩትም በዚህ በቡድን ቁና እንደነበር መረዳት ይቻላል። በመሰረቱ ግን ቡድኖች አልነበሩም የተጎዳዱት። የሆነ ስርዓት ነው የሃገሪቱን ማህበራዊና ፖለቲካዊ እንዲሁም ኢኮኖሚያዊ ጉዳዮች ኢፍትሃዊ እንዲሆን ያደረገው።

ዋለልኝ በጻፈው አርቲክል ላይ ኢትዮጵያዊ ለመባል አማርኛ መናገር፣ በአማራ ስም መጠራት፣ ያስፈልጋል... ብሎ አጥብቆ ይኮንናል። የሚገርመው ግን ራሱ ዋለልኝ በዩኒቨርሲቲው ውስጥ በነበረው የወሎ ዘዩ መሳቂያ ሆኖ በግቢው ውስጥ አማርኛ መናገር አቁሞ በእንግሊዝኛ መናገር ጀምሮ ነበር። በቀየው አማርኛ ይሸማቀቅ ያፍርና መግቢያ ያጣ ነበር ማለት ነው። ዩኒቨርሲቲው ጊቢ ውስጥ አሮሞዎች ወይም ወላይታዎች የራሳቸውን ቋንቋ ሲነጋገሩ ከሚሰማቸው በላይ እሱ በወሎው ዘዩ ተጠቅቶ ስለነበር አማርኛ መናገር አቁሞ

እንደነበር ኣብረውት የነበሩ ሲመሰክሩ ስምተናል። ራሱ ከአማርኛ ተናጋሪም ሆኖ ነጻነት ያስፈልገው ነበር ማለት ነው። ከጎጃም ከመንዝ የመጡ በስምቻቸው ኣዲስ ኣበባ ላይ ይሸማቀቁ ነበር። ኣሁንም ይህ ነገር ኣለ። በርግጥ ይህ ችግር የመጣው የፖለቲካው ችግር ብቻ ሳይሆን በገጠሩና በከተማው መካከል እያደር እየሰፋ የመጣው ምጣኔ ሃብታሚ ልዩነት የፈጠረው ልዩነትና በኋላቀርነትና በሞደርናይዜሽን መካከል ያለ ሸሙጥም ሊሆን ይችላል።

ከቡድን እይታ ወጥተን ፍትህና እኩልነት በግለሰቦች ደረጃ የሚበየንበትን ስርዓት በመፍጠር ላይ ነበር ውይይት የሚያስፈልገው። ያ ማለት የቡድን ጥያቄ ዳዋ ይብላው ማለት ኣይደለም። እሱም ቅርጹን ጠብቆ ሊፈታ ይገባዋል። እንደ ኣጠቃላይ እንደ ሃገር ግን ኢትዮጵያ ውስጥ የነበረውና ያለው ችግር የቡድኖች መጎዳዳት ሳይሆን የስርዓት ነው። ኢትዮጵያ የኣንድ ብሄር ኣገር ማለትም የኣማራው ብቻ ብትሆን ኖሮም ያን የዘውድ ኣገዛዝ ተቃውሞ የፍትህና የእኩልነት ጥያቄዎች መነሳታቸው ኣይቀርም ነበር እኮ። መሬት ላይ ያለውን ነገር ብናይ ኣንድን ሃገስ ኪሮስ የሚባል የትግራይ ገበሬ፣ ኣንድን በርሶማ ገለታ የተባለ የኣሮሞ ገበሬ፣ ኣንድን ኣበበ ስንሻው የተባለ የኣማራ ገበሬና ሌሎችም ገሬዎች ብናይ የሚኖሩበት ቤት፣ ለስልጣኔ ያላቸው መጋለጥ፣ የኢኮኖሚ ህይወታቸው ሁሉ እጅግ ተቀራራቢ ነው። ስለ ገበሬው የምናወራው ኢትዮጵያ ስንል ሰማኒያ ፐርሰንት በላይ ገበሬ በመሆኑ ኣጠቃላይ ቁመናዋን ስለሚያሳይ ነው። ይህን ያመጣነው ኢፍትሃዊነቱ ያለው በተወሰኑ የስርዓቱ ኣራማጆች ኣካባቢ በመሆኑ የፍትሁ ጥያቄ በግለሰቦች ዘንድ እንዲበየን ሆኖ በሌላ በኩል የባህል ፍስሰት ሚዛናዊ የሚያደርግ ስርዓት መቀርጽ ያሻል ያ ነው መፍትሄው ለማለት ነው።

። በርግጥ ያ ትውልድ የቻለውን ስርቷል። ከዚህ በሁዋላ ተተኪው ትውልድ ደግሞ ኣይምሮው ውስጥ ያለችውን ኢትዮጵያን ፈጥሮ ሊመራ ይገባዋል። ምን ኣይነት ኢትዮጵያን ነው የምፈልገው? ብሎ በኣይምሮው መሳል ኣለበት። የፖለቲካ ፓርቲዎችም ድቡልቡል የሆኑ የዴሞክራሲና የእኩልነት ኣንቀጾችን ብቻ ሳይሆን ካለፉት የውህደትና የልዩነት ማህበራዊ ቅርጾች የተለየ ኣዲስ የማህበራዊ ፖለቲካ ስርዓት ነድፈው ሊታገሉ ይገባል።

ከፍ ሲል እንዳልነው ዋለልኝ ብሄሮች በስቴት ጉዳይ እኩል ተሳትፎ ያሻቸዋል ብሎ ነበር። ግን እንዴት ነው ብሄሮች እኩል ተሳትፎ የሚያደርጉት? በተግባር መሬት ላይ ኣሳዩን ቢባል ኣስቸጋሪ ሁኔታ ይመጣል። በመጀመሪያ ደረጃ እኩል ማለት እኩል ቁመት በሌላቸው የኢትዮጵያ ብሄሮች ሁኔታ(context) ምን ማለት እንደሆነ መተርጎም ኣለበት። እኩል የሚለው ነገር በቡድን ታጅሎ ስለመጣ ነው ለማስተናገድ የሚያስችግረው። ብሄሮች ሁሉ እኩል ይሳተፉ የሚለው ኣረፍተ ነገር ጠቅላላ እውነት ያለው ስለሚመስል ልብ ያማልላል። ነገር ግን በኢትዮጵያ የብሄሮች ተፈጥሮ ኣንጻር እኩል በስቴት ዙሪያ እንዴት ተሳትፎ ሊኖራቸው ይችላል የሚለውን በጥልቀት መወያየት ያስፈልጋል። የግራው ዘመም ኣስተሳሰብ መጀመሪያ የተጫነው ወገን እኩልነትን ለመበየን ቀመር(formula) ሲያወጣ በብሄሮች ቁጥር ሊያደርገው ነው። ኢትዮጵያ ውስጥ ብሄሮች በስቴት ጉዳይ እኩል ይሳተፉ የሚለው ጠቅላላ እውነት

እንደተደባለባ ጥሩ ቢመስለንም ይህንን ለመበየን ከሚያስቸግርበት አንዱ ነገር ብሄሮች በቁጥር ቁመታቸው እጅግ ስለሚለያዩ ነው። ከሺህ እስከ ሚሊዮን ይለያያሉ። ሶሻሊስታዊ በሆነ እይታ ምን አልባት በቁጥራቸው ወይም በቁመታቸው ልክ ለፌደራል መንግስት ሰው ያዋጡ ከተባለ ብዙ አባል ያለው ብዙ ያዋጣ ትንሽ ያለው ትንሽ ያዋጣል ብንል በቃ ፍትህ ተበየነ ማለት ነው? ያ ብዙ ያለው በዚህ ስርዓት መሰረት ዋና ዋና ስልጣኖችን ይይዛል በጣም ትንሽ ቁጥር ያለው ደግሞ አንድም ሚንስቴር ላይ ይችላል። በዚህ ታዲያ ፍትህ ተሰራ ማለት ነው ወይ? እኩል ተሳትፎ ማለትስ ምን ማለት ነው? ሁሉም ኢትዮጵያ ውስጥ ያሉ ብሄሮች በቁጥራቸው አስር አስር ሚሊዮን ቢሆኑ እኩል እኩል ሰው አዋጥተው በተራ በተራ ጠቅላይ ሚንስትር ወይም ፕሬዚዳንት እየሆኑ ይኖሩ ነበር። ይህ በተግባር አይገጥምም ቢሆንም በዚህ ፍትህ ወረደ ማለትም አይደለም። በመሆኑም የዚህ የፖለቲካ ውክልና ጉዳይ ከቡድነኝነት ወይም ዘመናዊ በሆነ አገላለጽ ከማንነት ፖለቲካ (Identity Politics) አስተሳሰብ ሲመነጭ ብዙ ያልጠሩ ችግሮች ይገጥማሉ።

ያ ትውልድ ጥሩ ጥያቄዎችን አንስቶልናል። ያንን መሰረት አድርጎ የዛሬው ትውልድ በጥልቀት ተወያይቶ አዲስ ስርዓት መፍጠር አለበት ያልነው እንዲህ ያልጠሩ ጉዳዮች ስላሉ ነው። ፍትህ እኩልነት በብሄሮች ቁመት ወይም የተፈጥሮ ሃብት የተለያዩ ህዝቦች ባሉበት እንዴት ሊበየን እንደሚችል መላ ማለት ወቅታዊ ጉዳይ ሆኑዋል። ወያኔ የዋለልኝን ጥያቄዎች ለማየት በቂ አመታት ያሳለፈ ቢሆንም መጀመሪያ ከሰረጸው የግራ ዘመም አስተሳሰብ መረብ (trap) ለመውጣት ባለመቻሉ የብሄር ፌደራሊዝምን ተግባራዊ አደረገ።

ዋለልኝ የባህል የበላይነት መኖር ሁል ጊዜ የኢኮኖሚ የበላይነትን ያመጣል ብሎ የሚያምን ሲሆን ይህን አሳቡን ዛሬ ደርሶ ቢሆን ይቀይረው ነበር። ዛሬ ወያኔ ለባህል የበላይነት ፈጽሞ ደንታ የለውም። የትግራይ ቋንቋ ወይም ባህል በኢትዮጵያ ተስፋፍቶ በባህልና ቋንቋ የበላይ ለመሆን አይሰራም። ነገር ግን ፖለቲካውንና ኢኮኖሚውን ከመቼውም ጊዜ በላይ በጥቂት ከአንድ ቡድን በመጡ ሰዎች ተቆጣጥሮታል። ድሮ አማራ ወይም ትግራይ ያልሆኑ ከፍተኛ መኮንኖች ጥቂት ናቸው ይላል ዋለልኝ ዛሬ የብሄር ፌደራሊዝም ተመስርቶ የጦር አመራሩ ከፍተኛ መኮንኖች ሰባቱም ከትግራይ የተወለዱ ናቸው።

የብሄር ፌደራሊዝም ለቡድኖች ፍትህም ቢሆን ዋስትና አይሆንም። የባህል የበላይነት ሳይኖርም የኢኮኖሚና የፖለቲካ የበላይ ሆኖ ገዢ መሆን ይቻላል። ፍትህ አልተበየነም። አንዳንዶች የብሄር ፌደራሊዝም በራሱ መጥፎ አይደለም ወያኔ ነው ያጠፋው ይላሉ። ይሁን እንጂ ለስቴት እኩል ተሳትፎ ቀመር መሰራት አይችሉም። ከፍ ሲል እንዳልነው በቁመት ካረጉት ፍትህ በዚያ አይበየንም። አንስተኛ የሆነ አባል ያላቸውን ተስፋ ያስቆርጣል።

አንድ በጣም ኢንተረስቲንግ የሆነ ነገር ላጫውታችሁ። ምያንማር ወይም በርማ የምትባል ደቡብ ምስራቅ እስያ ውስጥ የምትገኝ አንድ አገር አለች። በዚህች አገር አንዳንዶች እንደሚሉት 135 ብሄሮች አሉ። ከነዚህ ውስጥ አንዱ ባርማ የሚባለው በጣም ብዙ አባላት ያሉት ሲሆን 68 በመቶ የሚሆነውን ሽፋን ይይዛል። ሌሎች ከመቶ በላይ የሆኑት የቀረቸውን እጅ ተከፋፍለው ያሉ ሲሆን አንዳንዶቹ በጣም ትንሽ አባላት ነው ያላቸው። እነዚህ በጣም አነስተኛ አባል ያላቸው አንድ ጊዜ በተደረገ ጥናት መሰረት በብሄራቸው ራሳቸውን ሲገልጹ ምቹት አይሰማቸውም። በዚህ በብሄር ዙሪያም ብዙ ሲወራ ይሰጋሉ። ለነሱ የሚመቻቸውና ደስ የሚላቸው በብሄራዊ ማንነታቸው ሲጠሩ ወይም በርሚስ ሲባሉ ነው። ይህ የሆነበት ምክንያት ምን አልባት የሃገራቸው የፖለቲካ ጨዋታ በብሄር ቁመት ከሆነ እኛ ምን ይውጠናል ተወዳድረን መቆም አንችልም ከሚል ስጋት ይመስላል። በጣም ያሳዝናሉ። ከዚህ ስጋት የሚያሳርፋቸውን ጥበብ ይሻሉ።

ዋናው የኛ ምሳሌ ምንድን ነው በሃገራችን ኢትዮጵያም በብሄር ቁመት ፍትህ ስለማይበየን ጨዋታው ሁሉን ነጻ ሊያወጣ በሚችል መንገድ ባህላዊ ማንነትንና ፖለቲካዊ ማንነትን በተለያየ አቅጣጫ ሊንከባከብ የሚችል ስርዓት በግድ መውለድ አለብን።

ቀጥሎ ያነሳነው አሳብ ከዚህ በፊት በእንግሊዝኛ ለየት ባለ መንገድ ቀርቦ የነበረ ቢሆንም አንዳንድ ወገኖች በአማርኛ እንዲቀርብ በሰጡን አስተያየት መሰረት በአማርኛ ቀርቧል።

ኢትዮጵያ ያለፈችባቸውን የማህበራዊ ፖለቲካ (Socio Politics) ጉዞ ስናይ ሚዛን ከጎደለው ውህደት (assimilation) ወደ ልዩነት(Ethnic federalism) የመጣ ሲሆን በነዚህ በሁለቱም ስርዓቶች ኢትዮጵያ ስላገራመረመችአዲስ ኪዳን ልንገባ ይገባናልና ኑ እንግባ የሚል ግብዣ ነው።ከሁሉም በላይ ባህላዊ ማንነትንና ፖለቲካዊ ወይም ብሄራዊ ማንነትን(National Identity) ለያይተን እንድንንከባከብ የሚመክር አሳብም ያዘለ ነው።

ከፍል አንድ

የአዲሱ መዋቅር ስያሜ

ይህ አዲስ የማህበራዊ ፖለቲካ መዋቅር በስምምነት ላይ የተመሰረተ የባህል አንድነት (conventional cultural unity- CCU) የተሰኘ ንደፈ ሃሳብ ነው። ይህ ንደፈ ሃሳብ የኢትዮጵያን ብሄሮች ወይም ባህላዊ ቡድኖች ወደ አንድ አዲስ ኪዳን የሚጋብዝ ሃሳብ ነው።

ክፍል ሁለት

የአዲሱ መዋቅር ወይም የቡድኖች ኪዳን ዓላማዎች (purposes) የሚከተሉት ናቸው፡፡

1ኛ. ኢትዮጵያ ያሏትን የበለጸጉ ባህሎች በከፍተኛ ሁኔታ ለመጠቀም እና ሚዛናዊ

የሆነ የባህል ዝውውር ለማድረግ፣ ማንበራዊ እድገቷን ለማፈጠን፡፡

2ኛ. ባለፉት ሁለት ስርዓቶች ልባቸው የቆሰላባቸውን ወገኖች ለመፈወስና አጠቃላይ

በዜጎች ዘንድ የህሊና ጽዳት ለማምጣት፤

3ኛ. በልዩነት (በብሄር ፖለቲካ) ምክንያት የመጣውን የማህበራዊ ኢኮኖሚና

የፍትሃዊ እድገት ችግሮችና ሌሎች ተያያዥ ችግሮችን ለመፍታት፤

4ኛ. አንድነትን ለማጠናከር ናቸው፡፡

ክፍል ሶስት

የንድፈ ሃሳቡ ዳራ

በሰው ልጆች የማህበራዊ እድገት ታሪክ ውስጥ የታየው ነገር አገር ሲመሰረት በአብዛኛው በጦርነት መሆኑ ነው፡፡ በጥንት ጊዜ ቡድኖች በኮሚኒኬሽን ችግር እና በነበራቸው ዝቅተኛ ንቃተ ህሊና ምክንያት በተፈጠሩበት መልክ አምድር ተወስነው ይኖሩ ነበር፡፡ ቀስ እያለ የሰው ልጆች ንቃተ ህሊና ሲጨምር አካባቢያቸውን ማሰስ (explore ማድረግ) ሲጀምሩ ቡድኖች ከሌሎች ቡድኖች ጋር መተያየትና መገናኘት ጀመሩ፡፡ ቀስ እያለም ግዛት የማስፋፋት ስሜት እያየለ በመምጣቱ ሃይለኛው ቡድን ደከም ያለውን እየወረረ ግዛት የማስፋፋት ስራ ተጀመረ፡፡ ይህ እንቅስቃሴ አለማቀፋዊ ይዘት ያለው ሲሆን እጅግ ብዙ ሃገሮች ዛሬ የምናያቸው ብዙህ (plural) አገሮች ሁሉ በዚህ ሁኔታ ተመስርተዋል፡፡ በዚህ እንቅስቃሴ ጊዜ ሀይለኛው ቡድን ሌሎችን ቡድኖች እየተጫናቸው ስለሚሄድ ባህላቸውንና ቋንቋቸውን ያለ ወዴታ በግዴታ እንዲጠሉ የተደረጉበት ሁኔታ በሰፊው ታይቷል፡፡ በዓለም ላይ የታየው ይህ ክስተት የጭካኔ ደረጃ እንደየ ሀገሩ የተለያየ ነው፡፡ ሃገሮች በሚመሰረቱበት ጊዜ የተለያየ ቋንቋ የሚናገሩ ቡድኖች ብቻ ሳይሆኑ አንድ ቋንቋ በሚናገሩ ህዝቦች መካከል በተለያዩ የግዛት አስተዳዳሪዎች መካከልም ወጊያ ተካሂዷል፡፡ በዚያን ጊዜ የነበረው የሰው ልጆች የመረዳት ደረጃ መሰረት ሰፊ መሬት መያዝና ብዙ የሰው ሃይል መኖር የመንግስት ጥንካሬና ሃያልነት ተደርጎ ይወሰድ ስለነበር ነው፡፡ በዚህ ዓለም አቀፋዊ እንቅስቃሴ ጊዜ በአንዳንድ አገሮች በከፍተኛ ሁኔታ በሃይል የሚደረግ የባህል ወህደት (forceful cultural assimilation) ተካሂዷል፡፡

ሃሳባችንን በመረጃ የተደገፈ ለማድረግ በጉልበት የሚደረግን የባህል ወህደት በሁለት አቅጣጫ በምሳሌ አስደግፈን እንመልከት።

1ኛ. በአንድ ሃገር ውስጥ በተለያዩ ቡድኖች መካከል የተደረገ ወህደት (Intra forceful assimilation)

ይህ አይነት የባህል ወህደት የታየው የተለያዩ ብሄሮች ባሉባቸው የአንድ ሀገር ህዝቦች መካከል ሲሆን፣ ለምሳሌ በ1930 ዓ.ም. የቱርክ መንግስት በገሃድ የወህደት ፖሊሲ አውጥቶ ኩርዶች በግድ እንዲዋሃዱ ተገደው ነበር። በዚህ ገሃድ በሆነ አስገዳጅ ፖሊሲ ምክንያት የኩርድ ሰዎች በግድ አንዋሃድም ባህላችንን አንጥልም በማለት ትግል አድርገዋል። የቡልጋሪያ መንግስት ደግሞ ከ1984-1989 ድረስ በቱርክ ቡልጋሪያውያን ላይ እንዲሁ በግድ እንዲዋሃዱ ተጽዕኖ የተደረገባቸው ሲሆን የቡልጋሪያ መንግስት በቱርክ ቡልጋሪያውያን ላይ የወህደት (assimilation) ዘመቻ (campaign) አድርጓል። የቱርክ ቡልጋሪያውያንን ዜጎች የቤተሰብ ስማቸውን (family name) እየቀየሩ በቡልጋሪያውያን የቤተሰብ ስም እንዲጠሩ ተገደዋል። መንግስት ራሱ ስማቸውን እየቀየረ መታወቂያ ያዘጋጅ እንደነበር ከታሪክ እንማራለን።

የቀድሞው የዮጎዝላቪያ ሞቆዶንያ ሪፐብሊክ ባህል ከአልባኖዎችን ወደ እነሱ እንዳይፈስ ለመከላከል ፖሊሲ አውጥተው ነበር። ፖሊሲው የአልባኖዎችን ባህል ለማቋረጥ የታቀዳም ይመስላል።

2ኛ. አገር አቋራጭ የሆነ የወህደት ዓይነት (Inter forceful assimilation)

ይህ ዓይነቱ ጉልበት የተሞላበት የባህል ወህደት ደግሞ በቅኝ ግዛቱ ዘመን ታይቶ የነበረ ነው። ገዥዎች ቅኝ የገዟቸውን ህዝቦች ለማስተዳደርና ለረጅም ጊዜ ለመግዛት ይጠቅመናል ብለው የተጠቀሙበት አንዱ ስልት በግድ የሆነ የባህልና የቋንቋ ወህደት በመፈጽም ነበር። ይህ ድርጊት እንደየ ሀገሩ የተለያየ ግዝፈት (degree) የነበረው ሲሆን ከዓለም ታሪክ ጥቂት ምሳሌዎችን እናንሳ።

የኮሪያውያንን ታሪክ ስናይ ከ1910 - 1945 ድረስ በጃፓኖች ቅኝ ተገዝተው ነበር። በዚህ ዘመን ቅኝ ገዥ ጃፓኖች ኮሪያውያንን በቢሮ ቋንቋ ጊዜ ቋንቋቸውን እንዳይጠቀሙ ጃፓንኛ እንዲጠቀሙ ተገደው ነበር። የኮሪያውያንን ፊደልና ታሪክ ለማጥፋት ብዙ ጥረዋል። ኮርያውያን ስማቸውን እንዲቀይሩ ይገደዱም ነበር።

አየርላንድና ካሪቢያኖችም እንዲሁ በቅኝ ገዥዎቻቸው ተጽዕኖ የደረሰባቸው ሲሆን አየርላንዶች ዛሬ ዋና ቋንቋቸው የቅኝ ገዥዎቻቸው የእንግሊዘኛ ቋንቋ እንግሊዘኛ ሆኗል።

በ19ኛውና 20ኛው ክፍለ ዘመን በፈረንሳይ ቅኝ የተገዙ ሀገራትም እንደዚሁ ፈረንሳይ ባወጣቸው የወህደት ፖሊሲዎች ተጽዕኖ ተደርጎባቸዋል። የምዕራቡ ሃገራት በተለይም ሴኔጋል ለዚህ ምሳሌ ትሆናለች። በብዙ ሃገራት በቅኝ ግዛት ጊዜ ይህ የወህደት ተግባር በሰፊው ተፈጽሞ ነበር።

በአጠቃላይ አንድ ሀገር በመሰረቱ ብዙ ቡድኖች መካከልም ይሁን ባህር እየተሻገሩ ቅኝ ግዛት በተፈጸመባቸው አገሮች ዘንድ ይህ በግድ የሆነ ወህደት ይፈጸም የነበረበት ምክንያት አንደኛ በዚያን ጊዜ የነበረው መረዳት የቋንቋና የባህል ልዩነት እንደ እምቅ ችግር (potential conflict) ተደርጎ በመታየቱ ነው። ከዚህ በተጨማሪም የበላይ ሆኖ መኖር የሚፈልገው ቡድን የበላይነቱን ከሚያረጋግጥበት መንገድ አንዱ ባህልን በሃይል በማዋሃድ መስሎ ከመታየቱም ሌላ በአንድ ሀገር ውስጥ የበላይ የሆነው ቡድን ደግሞ በባህልና በቋንቋ የበላይ መሆኑን ዘላለማዊ በማድረግ የረጋ መንግስት ለመመስረት ያስችላል በሚል እምነት ነው።

በአንድ ሀገር ውስጥ ባሉ በተለያዩ ብሄሮች መካከል የነበረው የሃይል ወህደት በአንዳንድ ሀገሮች እጅግ የከፋ የነበረ ሲሆን በአንዳንድ ሀገሮች ደግሞ ሚዛኑን የጠበቀ ባይሆንም ከፍተኛ ግፍ ላይፈጸም ይችላል። ለማንኛውም ግን እነሆ ዛሬ በ21ኛው ክፍለ ዘመን የዓለም ሕዝቦች ያለፉበትን ይህን ታሪክ በአብዛኛው እንደ የሰው ልጆች የእድገት ታሪክ እያየት ያለፈውን ታሪክ ችላ ብለው የቴክኖሎጂና የሳይንስ ባህል ቀልባቸውን ስበት ይታያል። ቅኝ የገዙና የተገዙ አገሮች የጠበቀ ወዳጅነት መስርተው የዛሬውን ትውልድ የበለጠ ቀልቡን የሳበውን የሳይንስ፣የቴክኖሎጂና የዴሞክራሲ ስራዎች ተባብረው ይሰራሉ። በአንድ አገር ውስጥም አገር ሲመሰርቱና ከመሰረቱም በኋላ የአንዱን ባህል አንዱ የተጫነበትን ታሪክ እንደ የሰው ልጆች ታሪክ እያየ ያለፈውን ስህተት ዛሬ የሰው ልጅ በደረሰበት ንቃተ ህሊና ላይ ሳይመዘኑ ያገኙትን ባህል የጋራ አድርገው የሚኖሩ አገሮች ብዙ ናቸው። በርግጥ አንዳንድ አገሮች ደግሞ ያለፈን ታሪክ መዝገብ እያገላበጡ በደልን እየቆጠሩ ከይቅርታ ይልቅ በቀልን የመረጡም ይኖራሉ። እነዚህ የኋላ ታሪክን በዛሬው መረዳት ልክ የሚመዘኑ ወገኖች ባለፉው የነበረውን በግድ የሆነ ወይም ሚዛኑን ያልጠበቀ የባህል ወህደት የተፈጠረውን አገር እንደገና እግዜር ሲፈጥረን በነበርንበት ቡድን ተመልሰን የብሄር ፌደራሊዝም መስርተን ታሪክን መበቀል አለብን የሚል ስሜት ይታይባቸዋል። የሌሎች ሕዝቦችን ቀልብ ከሳበው የሳይንስና የቴክኖሎጂ የ21ኛ ክፍለ ዘመን ባህል ይልቅ የጥንቱ ጉዳይ ልባቸውን የያዘው ወገኖች ይኖራሉ። ለማንኛውም ሃገራችን ኢትዮጵያ ወደድን ጠላንም ያለፈውን ታሪክ ለመበቀል እንደገና እንድንበታተን እና በቋንቋችን የወሰን ድንጋይ እንድናኖር ተደርጓል። በዚህ ምክንያትም ሚዛን ባልጠበቀ ሁኔታ የተዋሃደችውን ኢትዮጵያ በብሄር ፌደራሊዝም ለመፍታት የተሞከረው ሙከራ የበለጠ ኪሳራን በማምጣቱ እኛ ኢትዮጵያውያን የግድ አንድ አዲስ ኪዳን የምንገባበት አዲስ ስርዓት የምንፈጥርበት ዘመን ላይ ደርሰናል።

በስምምነት ላይ የተመሰረተ ባህላዊ ዉህደት ታሪካዊ አመጣጥም ያለፉትን ሁለት የማህበራዊ ፖለቲካ ስርዓቶች በማጤን እና ከሁለቱም ማህበራዊ ፖለቲካዎች በመማር የተፈጠረ ንድፈ ሃሳብ ሲሆን ይህ አዲስ መዋቅር የኢትዮጵያን ማህበራዊ ፖለቲካ ቅርጽና ይዘት በማስተካከል ካለውና ከነበረው የተበላሽ ማህበራዊ ፖለቲካ ካመጣው ማህበራዊና ፖለቲካዊ ኪሳራ ሊያወጣን ይችላል።

ከፍል አራት

በስምምነት ላይ የተመሰረተ የባህል ዉህደት (conventional cultural unity) ልዩ ባህርያት

ከፍ ሲል ታሪካዊ አመጣጡን ያየን ሲሆን በዚህ ከፍል ስር ደግሞ የዚህን ንድፈ ሃሳብ ባህርያት በአጭሩ እናያለን። በመጀመሪያ ግን በስምምነት ላይ ያልተመሰረተውና የግድ የሆነው የባህል ዉህደት ሁለት ባህሪያት ያሉት ሲሆን አንደኛው ጉልበት ነው። ሌላው ሁለተኛ ባህርይዉ ደግሞ የባህል ፍስስት (diffusion of culture) ባለ አንድ አቅጣጫ ብቻ ነው። ባህል የሚሰጠው ወይም የሚግተው አካል በግድ ባህል ይሰጣል እንጂ የሚቀበል ልብ የለውም።

በስምምነት ላይ የተመሰረተ የባህል ዉህደት (CCU) ደግሞ ከፍ ሲል ካነሳነው የባህል ዉህደት የተለየ ባህርያት አሉት። እነዚህ ባህርያት፡-

1ኛ. በስምምነት ላይ የተመሰረተ (conventional) ነው።

ይህ ማለት በመጀመሪያ ደረጃ በኢትዮጵያ ዉስጥ ስንት ብሄሮች አንዳሉ በሚገባ መታወቅና መመዝገብ አለበት። አንዳንድ የሚያሳፍር ነገር ትሰማላችሁ። በኢትዮጵያ ዉስጥ ስንት ብሄር አለ? ሲባል ከ82 በላይ በተለምዶ ይባላል። ይህ አይሰራም። በትክክል ተቆጥሮ ስማቸው በክብር በህገ መንግስታቸው ላይ መስፈር አለበት። ከዚህ በኋላ እነዚህ ብሄሮች ሁሉ አንድ አዲስ ኪዳን ይገባሉ። ይህ ኪዳን በብሄሮች ወይም ባህላዊ ቡድኖች ላይ የተመሰረተ የባህል ዉህደት ለማድረግ የሚስማሙበት መሃላ ነው። ይህ ሂደት የዚህ አዲስ ስርዓት ዋና ቁልፍ ጉዳይ ነው። ኢትዮጵያ በተፈጥሮ በቡድኖች ፍቃድ (will) ላይ የተመሰረተች አገር ልትሆን ስለሚገባት ቡድኖች ሁሉ ወደዚህ ስምምነት መግባታቸው የመጀመሪያው ተግባር ነው። በህገ መንግስታቸው ተስማምተው የባህል ዉህደት አንቀጽ ሊያስገቡ ይችላሉ ማለት ነው። ኪዳናቸው በህገ መንግስት ብቻ ሳይሆን በባህላዊና ሃይማኖታዊ ተቋማትም ሊገለጽ ይችላል።

2ኛ. ባለብዙ አቅጣጫ ነው።

በግድ የሆነ የባህል ዉህደት ሰጪና ተቀባይ እኩል ሚዛናዊ የሆነ የባህል ዝውውር አያደርጉም ብለናል። በዚህ ንድፈ ሃሳብ ጊዜ ግን የባህል ፍስስቱ (diffusion of culture) የኢትዮጵያን ብዙሀ (plural) ተፈጥሮ ያገናዘበ በመሆኑ ባህል የሚፈስሰባቸው ብዙ ቦቶች በፖሊሲ

ይቀረጸሉ። በመሆኑም ኢትዮጵያ እውነተኛ መልካ እስኪጎላ ድረስ ባህል ከሁሉም አቅጣጫ ወደ ሁሉም አቅጣጫ እንዲዘዋወር ይበረታታል።ይህ ለአንዳንዶች በጣም አሳባዊ (too ideal) ሊመስል ይችላል። ግን ይቻላል። ብሄሮች ባለፈው በጭቆና አጣነው ያሉትን ባህልና ቋንቋ ሁሉ በማስመለስ (restoration) ፖሊሲዎች ልንበቀል እንችላለን። ማህበራዊ እድገትን እንዲህ ባሉ የፖሊሲ ከባቢዎች እየገሩ ሚዛን መጠበቅ ይቻላል።

ክፍል አምስት

በስምምነት ላይ የተመሰረተ የባህል ዉህደት (CCU) ለኢትዮጵያ ያለዉ ጠቀሜታ።

1ኛ. እውነተኛዉን መልካችንን ለማጉላት

ኢትዮጵያ ብዙህ (plural) ሀገር መሆኗን የሚያሳይ መልክ የሚኖራት ሚዛናዊ የባህል ዝዉዉር ሲኖር ይህንንም ተከትሎ የሚፈጠሩ የጋራ እሴቶች ሲኖሩ ነው። ይህንን እውነተኛ መልካን የሚያሳይ ስርዓት ደግሞ ሚዛኑን ያልጠበቀ የባህል ዝዉዉር ማለትም ኢትዮጵያ ከ22 ዓመት በፊት የነበረችበት ሳይሆን አሁን ያለዉ በየቤትህ እደር የሚለዉ የጎሳ ፌደራሊዝምም ሳይሆን በስምምነት ላይ የተመሰረተ የባህል ዉህደት ነዉ። በዚህ ረገድ ማለትም የሃገሪቱን እውነተኛ ማንነት ወይም ብሄራዊ ማንነት አንጥሮ በማዉጣት ረገድ ይህ ጽንሰ ሃሳብ ጠቀሜታ ይኖረዋል።

2ኛ. ለአንድነት

እኛ ኢትዮጵያዊያን ያለን ልዩነት በዘር ደረጃ የሚታይ አይደለም። በዘር ክፍፍል ዉስጥ ሁላችን ምስራቅ አፍሪካዊያን ጥቁሮች ነን። ልዩነታችን ባህልና ቋንቋ ላይ የተመሰረተ በመሆኑ የባህላዊ ቡድን ልዩነት ተብሎ ሊፈረጅ ይችላል። ታዲህ እኛ የተለያዩ ባህልና ቋንቋ ያለን ቡድኖች አንድ ነን ስንል ምን ማለታችን ነዉ? አንድነት በኢትዮጵያ አዉድ (context) ምን ማለት ነዉ? በሚለዉ ላይ መወያየት አለብን።

አንድ ጊዜ በዚህ በአንድነት ኢለማንቶች ዙሪያ አንዲት አጭር ጽሑፍ አቅርቤ ነበር። በዚህ ጽሑፍ ላይ አንደገለጽኩት ኢትዮጵያ አራት የአንድነት ኢለማንቶች ያሏት ሃገር ናት። እነዚህ ኢለማንቶች

1ኛ. ታሪክ

2ኛ. መሬት

3ኛ. የጋራ እሴት (ማህበራዊ ካፒታል)

4ኛ. ፍትህና አስዳደር ናቸዉ።

እንግዲህ አንድ ነን ስንል አንዱ የአንድነታችን መገለጫ የጋራ ታሪካችን ነው። አጼ ምኒልክ በአድዋ ጦርነት ጊዜ ድል ካደረጉ በኋላ የዘመተውን ወታደር በብሄር ስታትስቲክስ ስርተው ይህን ያህል አሮሞ፣ ይህን ያህል አማራ፣ ይህን ያህል ትግሬ ወዘተ ብለው መዝገብ አላስቀመጡልንም። ድሉ የሁላችን የኢትዮጵያዊያን ነው። ለዚህ ድል ወታደሩ ብቻ ሳይሆን ቀረጥ ሲከፍል የነበረው ኢትዮጵያዊ ሁሉ፣ በኢትዮጵያ ግዛት ውስጥ (Jurisdiction) የነበረው ኢትዮጵያዊ ሁሉ ድሉ ነው። ሌሎች ቁሳዊና መንፈሳዊ ታሪኮቻችን ሁሉ የጋራ ታሪካችን መሆናቸውን ስንቀበል ስንስማማ ነው አንዱ የአንድነት መገለጫ። ሌላው ሁለተኛው ደግሞ መሬት ሲሆን ሁላችን ቡድኖች የተፈጠርንበትን መሬት ሁሉ አገጣጥመን የሰራናት ይህቺ አንዲት ውብ ኢትዮጵያ አንድ ስትሆን በዚህም ነው አንድነታችን የሚገለጸው። ሌላው ሶስተኛው ፍትህና እኩልነት ሲሆን ሁላችን እኩል ስንሆን፣ በብሄሮች መካከል ትልቅና ትንሽ ሲጠፋ አንድነታችን በዚህም ይገለጻል። በእውነተኛ ዲሞክራሲ ፊት ትልቅና ትንሽ ብሄር አይኖርም። ሌላው አራተኛውና ከዚህ ርዕስ ጋር በቀጥታ የሚያያዘው የጋራ እሴት ግንባታው ጉዳይ ነው። አንግዲህ እነዚህ ብዙ ብሄሮች ያሏቸውን ጥበቦች እያዋጡ በጋራ የሚሰሩበት ባህል ሄዶ ሄዶ የጋራ ባህላቸውን እያበዛ ተግባባታቸውን እየጨመረ ሲሄድ አንድነታቸውም እንደዚያው እየጠነከረ ይመጣል። በስምምነት ላይ የተመሰረተ የባህል ውህደት ለማድረግ ብሄሮች ሲስማሙና ኪዳን ሲገቡ አንዱ የሚሆነው ነገር ብሄሮች ሁሉ ቋንቋቸውንና ባህላቸውን ለጋራዋ አገራቸው ለኢትዮጵያ መስዋዕት ያደርጋሉ። ስማቸው በህገ መንግስታቸው ላይ ሲሰፍር የሚገቡት ኪዳን አንዱ ይህ ነው። የፈጠሩት ጥበብ (art) ሁሉ ለኢትዮጵያዊነት መስዋዕት ይሆንና ንብረትነቱ የነሱ ብቻ ሳይሆን የወል ይሆናል ማለት ነው። በዚህ መሰረት የኮንሶዎችን ባህልና ቋንቋ የሚንከባከበው የኮንሶ ህዝብ ብቻ ሳይሆን ኢትዮጵያ በዋነኝነት ተንከባካቢ ትሆናለች ማለት ነው። ኢትዮጵያ በዚህ ኪዳን ስትገባ የሚጠፉ ብሄሮች አይኖሩም። በዚህ ንድፈ ሃሳብ መሰረት እኛ ኢትዮጵያዊያን ባህላዊ ቡድኖችን ዘላለም የማኖር አለማቀፋዊ ሃላፊነትም ይኖርብናል። የአንድ ባህላዊ ቡድን መጥፋት የአንድ ቋንቋ ከምድር ላይ መጥፋት የአለም ህዝብ ኪሳራም ተደርጎ ይታያል። በመሆኑም ብሄሮች ባህልና ቋንቋቸውን ለኢትዮጵያዊነት መስዋዕት ካደረጉ በኋላ ለመንከባከብ መልሰው ሃላፊነት ቢወስዱም ንብረትነቱ ግን የኢትዮጵያዊያን ነው።

ሌላው ከዚህ ጋር አብሮ የሚታየው ነገር አንዱ አንድነት ከሚገለጽባቸው ጉዳዮች መካከል አስተዳደርና ፍትህ ነው ብለን ነበር። እውነት ነው ይህ ንድፈ ሃሳብ ፖለቲካው ራሱ በአንድ ማንነት (identity) ላይ ብቻ አንዲመሰረት የሚታገል ነው። ይህ ማንነት (identity) ብሄራዊ ማንነት (national identity) የሚባል ሲሆን የፖለቲካ ድርጅቶች ሁሉ የተለያዩ ፖሊሲ ይዘው ግን የሚቋቋሙት በአንድ ብሄራዊ ማንነት ስር ነው። ይህ አጀንዳቸው ደግሞ ሲሆን ፖሊሲዎቻቸው ቀኖናዎች ናቸው። ይህ የማይለወጥ ሁሉንም አንድ የሚያደርጋቸው ብሄራዊ ማንነት ሲሆን አንዱ የአንድነታችን መገለጫ ነው። ይህ አንድነት በርግጥ የሚመጣው በመጀመሪያ ስንስማማ ነው። በዚህ ንድፈ ሃሳብ መሰረት ዜግነት የባለቤትነት ጥያቄ ሲሆን

በዜግነታችን ለኢትዮጵያዊነት የተሰዉትን ባህሎችና ቋንቋዎች ሁሉ፣ ተጨባጭ የሆኑና ያልሆኑ ሃብቶችን ሁሉ ባለቤት የሚያደርገን በአዲስ ኪዳን የጸና ሀብት ማለት ነዉ። በብሄራዊ ማንነታችን አንድ ብቻ መሆኑ ነዉ አንዱ አንድ ነን ሊያሰኘን የሚችለዉ ነገር ለማለት ነዉ።

3ኛ. በከፍተኛ የባህል ተዋጽኦ ዜጎችን ለማርካት

ኢትዮጵያ የባህል ሃብታም ናት። የተለያዩ የምግብ አሰራሮች፣ የተለያዩ የአልባሳት ጥበቦች፣ የተለያዩ የስርግ ስርዓቶች፣ የተለያዩ ዘፈኖችና ሙዚቃዎች ወዘተ በገበያ ላይ ሲወጡ ዜጎች ብዙ ምርጫዎች (varieties) ያገኛሉ። ይህ ለሃገሪቱ ሁለንተናዊ እድገት አዎንታዊ አስተዋጽኦ ስለሚኖረዉ በስምምነት ላይ የተመሰረተ የባህል ዉህደት (CCU) በዚህ ረገድ ከፍተኛ አስተዋጽኦ ይኖረዋል።

4ኛ. ለማህበራዊ ክህሎት (social skill development)

ይህ ንድፈ ሃሳብ ሌላዉ ጠቀሜታዉ ኢትዮጵያዊያን ማህበራዊ ክህሎቶቻቸዉን እንዲያዳብሩ ባይልንጉዋል (bilingual) እንዲሆኑ የሚያግዙ ፖሊሲዎችን የሚፈጥር በመሆኑ ለኢትዮጵያዊያን ማህበራዊ ክህሎት ከፍተኛ አስተዋጽኦ ይኖረዋል። ከሁሉ በላይ ተቻችሎ የመኖር ችሎታንም ለማዳበር እንድንችል የሚጠቅመን ነዉ።

5ኛ. የብሄር ፖለቲካን ተከትሎ ለመጣ ቀዉስ መዉጫ በር ነዉ።

የብሄር ፖለቲካን ተከትሎ ሌላዉ የመጣዉ ችግር የሀገሪቱን ማህበራዊ ኢኮኖሚ (social economy)፣ የኢኮኖሚ ፍትህ (economic justice) እንዲሁም ፍትሃዊ እድገት ችግር የሚፈታዉ በሌላ ስርዓት ነዉ። ዛሬ በአገራችን በከፍተኛ ሁኔታ ያለዉ አድልዎ የዚህ የልዩነት ወይም የብሄር ፖለቲካ ዉጤት ነዉ። የማንነት ፖለቲካ አንዱ መገለጫዉ አድልዎ በመሆኑ በከፍተኛ ሁኔታ አድልዎ በሀገራችን አለ። የክልሎች እድገት የተመጣጠነ አይደለም፡ ፡ ስልጣን ያያዘዉ ቡድን ሌሎች ቡድኖችን በዉስጡ እየሰራ ከፍተኛ የሆነ ያልተመጣጠነ እድገት ይታያል። የብሄር ፌደራሊዝም በሰፈነበት አገር ፍትሃዊ እድገት የኢኮኖሚ ፍትህ (economic justice) ሁልጊዜ በከፍተኛ አደጋ ላይ ይወድቃል። በአጠቃላይ ፍትህ በብሄር ፌደራሊዝም ጊዜ በጣም ስለሚጎዳ በስምምነት ላይ የተመሰረተ የባህል ዉህደት እነዚህን ኢፍትሃዊ ችግሮች ለማቃለል ይረዳል።

ቸር እንሰንበት ክፍል ሁለት ይቀጥላል.....

እግዚአብሄር ኢትዮጵያን ይባርክ!

geletawzeleke@gmail.com